

Posudek magisterské diplomové práce

Autor/ka práce: Jakub Podlesný

Název práce: Vývoj obrazové formulace architektury v době digitálního rozvoje

Posudek vedoucí/ho práce Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):

Mgr. Josef Ledvina

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....C.....
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....C.....
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....C.....
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....D.....
Jazyková a stylistická úroveň práce.....B.....
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....B.....
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....B.....
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....C.....
Celkové hodnocení diplomové práce.....C.....

Slovní hodnocení diplomové práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Práce Jakuba Podlesného se snaží postihnout proměny, jimiž prošla „obrazová formulace architektury“ v důsledku „digitální revoluce“. Autor se přitom nesoustředí pouze na problematiku pořizování dokumentační a propagační obrazové reprezentace již hotových staveb, ale dotýká se například i funkcí obrazu při formulování samotného architektonického návrhu, problematiky architektonických vizualizací, satelitního snímkování, strojového vidění a řady dalších témat.

Hlavní slabinou práce je přílišná obecnost a někdy i nadbytečnost řady pasáží. Je například otázkou, co přinášejí stručné a nutně značně schematické definice pojmů architektury a fotografie. Pochybné hodnoty je rovněž kapitola, v níž autor parafrázuje skoro šedesát let starou kategorizaci fotografie architektury dle Evy Strnadové (s. 18-21). Podle té se například „umělecká fotografie architektury“ „nedá dělata na povel“ – „fotograf fotí na místě, které zná, přičemž postupně zraje jeho námět (...)“. S takovým vágním vymezením by se jistě ztotožnil i ne jeden fotograf propagační a jeho dikce by byla naopak patrně dost vzdálená dvojici Lukáš Jasanský a Martin Polák, kterou v této souvislosti Podlesný zmiňuje. U Jasanského s Polákem by

si bylo totiž třeba na prvním místě položit otázku, v jakém ohledu jejich fotografické cykly představují „fotografii architektury“.

Práci by naopak prospělo prohloubení a rozvinutí pasáží, v nichž se autor dotýká práce konkrétních fotografů/fotografek či fotografických studií. Ideální materiál k analýze současné praxe (včetně aspektů souvisejících s cirkulací obrazového materiálu v rámci webu 2.0) skýtá například produkce studia Boys Play Nice. Lze jedině litovat toho, že nedošlo na realizaci původního záměru pořídit s vybranými fotografy/fotografkami rozhovory a jejich práci se pak věnovat ve detailnějších případových studiích.

Práce Jakuba Podlesného nicméně ve svém úhrnu přináší některé cenné postřehy a otevírá (možná až příliš dlouhou) řadu podnětných témat. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení C.

Otázka:

Jak souvisí umělecká práce Lukáše Jasanského a Martina Poláka s fotografií architektury?

Datum:
14. 5. 2018

Podpis:
